

Évközi 10. Vasárnap A

*Irgalmasságot várok és nem áldozatot.
Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam,
hanem hogy a bűnösöket. (Mt 9,13)*



Olvasmány

Ozeás 6,3-6

"Törekedjünk megismerni az Urat: biztosan eljön, mint a hajnal, megjön, mint a zápor, mint a tavaszi eső, amely megöntözi a földet."

Mit tegyek veled, Efraim? Mit tegyek veled, Júda? Hűséged, mint a reggeli felhő, és mint a harmat, hamar tovatűnik.

Ezért sújtottam őket a próféták szavával, ezért pusztítottam őket ajkam szózatával, ítéletem elérkezik, mint a világosság. Mert nem az áldozat kell nekem, hanem a szeretet, az égőáldozat, hanem az Isten ismerete.

Szentlecke

Rómaiakhoz 4,18-25

Testvéreim! Ábrahám a reménytelenségben is reménykedve hitte, hogy sok nép atyja lesz, Isten ígérete szerint: "Nagy lesz a te nemzetséged!" Hite nem gyengült meg, jóllehet tudta, hogy teste megvénhedt, hisz századik esztendeje felé járt, és Sára méhe is elapadt. Nem kételkedett hitetlenül Isten ígéréteiben, inkább megerősödött a hitében, megdicsőítve ezáltal az Istent. Meg volt ugyanis győződve arról, hogy amit Isten ígért, azt meg is tudja valósítani. Ábrahám ezáltal vált igazzá.

De nemcsak őrá vonatkozik, amit róla írtak, hogy "ezáltal vált igazzá", hanem mireánk is. Mi is igazzá válunk, ha hiszünk Istenben, aki feltámasztotta a halálból Urunkat, Jézus Krisztust. Ő halált szenvedett a mi bűneinkért, és feltámadt, hogy mi igazak lehessünk.

Evangélium

Máté 9,9-13

Abban az időben: Amint Jézus továbbhaladt, látott egy Máté nevű embert a vámasztalnál ülni. Így szólt hozzá: "Kövess engem!" Az felállt és követte őt. Később, amikor Jézus az ő házában vendégeskedett, eljött sok vámos és bűnös, és helyet foglaltak az asztalnál Jézussal és tanítványaival együtt. Meglátták ezt a farizeusok és megkérdezték tanítványait: "Miért eszik a ti

Mesteretek vámosokkal és bűnösökkel?" Jézus meghallotta ezt, és így válaszolt: "Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. Menjetek csak, és tanuljátok meg, mit jelent ez: 'Irgalmasságot várok és nem áldozatot.' Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket."

Elmélkedés

A hegyi beszéd üdvösséghez vezető üzenetének középpontjában található az evangéliumban a vámos Máté meghívásának története. Jézus itt tetté váltja, amiről korábban beszélt. Jézus útját folytatva látja a Mátét (ami Jahve ajándékát jelent) hétköznapi munkája közben. Jézus követésére szólítja és ő hívását tüstént követi. A történet szembeszökő pontja a hivatás. A vámosok nem voltak éppen megbecsültek. Nyilvános bűnösökként kezelték őket, mert nem tartották meg a tisztasági előírásokat. A követésre szóló meghívással nem fejeződik be a történet: otthon vacsorával megünneplik, amelyen más vámosok és bűnösök is részt vesznek. Abban az időben és kultúrában minden vendéglátás sajátos vallásos taralmat hordozott. Jámbor emberek között, akikhez Jézust is sorolták nyilvános tanításai alapján, szegényszámba ment, ha ilyen törvényen kívüli emberekkel telepedett asztalhoz. Jézus tudatosan szegi meg a szabványosított "jámborság" szabályait és fedi fel ellentmondásosságát.

Allást is foglal: orvostól szóló példabeszédet gyakran használtak a görög birodalomban, de Jézusnál a beteg áll a középpontban, nem az orvos. Az ember gyógyulásáról szól és a gyógyításról, amelyben az ószövetségi szövegek tanúsága szerint az Úr a gyógyító erő vagy Isten maga az, aki orvosként szerepel. Isten gyógyító segítségnyújtása nyilvánul meg Jézus odafordulásában a vámosokhoz és bűnösökhöz, Isten üdvözítő szándéka és akarata válik láthatóvá és világosan megtapasztalhatóvá. Hogy mindez igazában az élete ajándékát jelenti, az Hozeás prófétától vett idézetből válik érthetővé, amellyel Jézus egyrészt saját fegyverükkel győzi le a kritizáló farizeusokat, másrészt felhívja a figyelmet az önbíráskodás és öngazolás veszélyére, amely minden vallásos cselekedetet és gondolkodást fenyeget.

A vallásos előírások önállósíthatják magukat, és valamiféle öntörvényűséggé bontakozhatnak ki. A kultuszt leszűkíthetik pusztá tömjénezéssé, amely elszál a levegőbe, amint megkezdődik az Isten házán kívüli élet. Ezzel szemben a mai szentírási rész az Isten- és felebaráti szeretet egységét és elválaszthatatlanságát hangsúlyozza. A kettő nem azonos, mindkettőnek sajátos súlypontja van. De a felebarát zárójelbe tételével Isten szolgáltata hazugsággá válik, vagy éppen ellene irányul. Fordítva éppúgy: a felebaráti szeretet merő humanizmussá fokozódik le a nyíltság és személyes kapcsolatra törekvés nélkül az embert szerető és hozzá hűség Istennel szemben.

Ha az Egyház (és ez alatt minden egyes tagja értendő!) őszintén hirdeti Isten ígését és gyógyítóan, meghívóan és kiengesztelődően jár a világban, akkor sokan – akik életük terheitől földre dőlnek – megismerhetik és megtapasztalhatják azt az erőt, amely hozzásegít a fellélegzéshez és felkeléshez. A természetlen új életet kap (2. olvasmány), a megkövesedett vallásosság újra kivirágzik Isten gyengéd szeretetében (1. olvasmány) és Jézusban Isten gyengéd Igenje találkozik Mátéval – példaként mindannyiuk számára.